

Verklaringen op de Tefilla - 13

De tiende beracha: T'ka Besjofar gadol

Deze beracha spreekt over de bijzonder gebeurtenissen die voor de uiteindelijke komst van de Masjie'ach zullen plaatsvinden.

Wij vragen aan Hasjem om op de grote sjofar te blazen en een banier te hijsen om herkenbaar te zijn voor de verspreiden in alle vier de hoeken van de aarde.

In de noesach sefrad wordt nog een woordje toegevoegd: le'artzenoe- naar ons land.

De diaspora van ons volk is te voelen in twee aspecten: de fysieke en de spirituele afstand tot ons land. Na de verwoesting werden we eerst fysiek verwijderd uit Israel en verspreid onder de volkeren. Daarna begon een lange tijd van assimilatie en langzame aanpassing aan de omgeving die nog steeds doorgaat.

De eerste woorden van de moesaf van jom tov zeggen dit zo prangend:

En vanwege onze zonden zijn we weggestuurd uit ons land (fysiek) en hebben wij ons verwijderd van onze aard (spiritueel).

En zo zal ook - spoedig in onze dagen - het einde van ons galoet zijn: eerst komen we samen op één plaats en dan zullen we optrekken naar Israel.

Die plek waar we samenkomen, is de plaats die wij bereiken als de de assimilatie overwinnen en joods zijn gebleven tussen alle volkeren. Om ons daarbij te helpen, vragen we Hasjeem om voor die tijd al mogelijkheden te geven voor die, die zo zijn afgedwaald om terug te keren: door een sjofar of een banier, een vlag.

Wij willen zo een sjofar of vlag zijn. Wij willen het geluid van de Tora laten horen en het voorbeeld van joods leven geven.

Daar gaat deze beracha over: dat wij door onze manier van leven ons steentje moge bijdragen aan de uiteindelijke overwinning op dit galoet om dan met Masjie'ach naar Israel op te trekken.